خبر

رادیویی بودن افتخار است

مهدی آذرمکان، مدیر شبکه رادیویی ورزش همزمان با روز رادیو ضمن تبریک این روز اظهار کرد: چهارم اردیبهشت برای ما یادآور خاطره‌هایی سرشار از فراز و فرود است. برای اهالی رسانه گرم رادیو، هنوز هم رادیویی بودن افتخار است.

شبکه رادیویی ورزش در سال ۷۸ با هدف ترویج و تقویت ورزش همگانی و به منظور رسیدن به یک جامعه سالم، پرنشاط و انعکاس افتخارات بین‌المللی در عرصه ورزش تاسیس شد.

در سال گذشته رویدادهای مهمی را در این شبکه شاهد بودیم. افتتاح کانال رادیویی ورزش بانوان از جمله اتفاقات رادیو ورزش بود. در سال ۱۴۰۱ این شبکه به منظور شناسایی و معرفی برترین آثار رادیویی ورزشی در سطح ملی جشنواره برنامه‌های رادیویی ورزشی را با عنوان «صدای ورزش» برگزار کرد. مهدی آذرمکان افتتاح رادیو جام جهانی در سال گذشته را از دیگر اتفاقات مهم این شبکه رادیویی برشمرد و گفت: چشم‌انداز و برنامه‌های متنوعی را برای سال پیش رو در نظر گرفتیم. تولید مستندهای فاخر و ماندگار به ویژه در حوزه کشتی که ورزش اول کشور است، برگزاری مسابقات استعدادیابی در بخش ورزش و رسانه، توجه ویژه به قشر نوجوان و ورزش آنان و پوشش مسابقات بانوان از جمله اقدامات شبکه رادیویی ورزش برای سال ۱۴۰۲ خواهد بود. همچنین می‌توان به هم‌افزایی این شبکه رادیویی و کانال ورزش بانوان با سایر شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی اشاره کرد.

نگاه

خاطره‌ساز نسل‌ها

جبارآذین
استاد دانشگاه و منتقد

بیش از هشت دهه، همراه نسل‌های مختلف با رادیوها، شبکه‌ها و برنامه‌های رنگارنگ رادیویی کشور زندگی کردیم؛ با رادیو ایران، به سفرهای پرخاطره در سراسر ایران زمین رفتیم، با رادیو جوان، جوانی‌ها کردیم و خود را برای فرداهای بهتر مهیا ساختیم، با پیام، شنوای خبرها و نکته‌ها و موسیقی‌های جذاب شدیم و با مشارکت در پویش آن، لحظه‌ها و مدال‌های شاد زندگی و طبیعت و هنرها را در سینه تاریخ رادیو نصب کردیم. آوا ما را مهمان بهترین ترانه‌های کلاسیک و مدرن کرد، با رادیو ورزش، پیر و جوان همراه خانواده برای تداوم سلامت خود ورزش کردیم و تازه‌های ورزش ایران و جهان را شنیدیم. پای رادیو معارف، آموزه‌های معارف الهی را فرا گرفتیم، با شبکه قرآن، هر روز و ساعت پیمان خود با خداوند رحمان را تازه کردیم. همدوش رادیو فرهنگ در حراست از فرهنگ ایران اسلامی و ارتقای فرهنگ کشور، همداستان شدیم، رازها و راه‌های سلامت روح و جسم خود را از رادیو سلامت آموختیم. از اوضاع اقتصادی کشور و گرانی‌ها و وضع تولید وصادرات و واردات در رادیو اقتصاد آگاه شدیم، در رادیو گفت‌وگو شنونده گپ و گفت‌های تخصصی و اجتماعی و فرهنگی در زمینه‌های مختلف بودیم، بهترین و برترین نمایش‌های ایران و جهان را از رادیو نمایش شنیدیم و حتی تماشا کردیم و لذت بردیم. رادیو تهران، ما را به تهرانگردی‌های جالب و به یادماندنی برد؛ با صبا و تلاوت و زیارت ره سپردیم تا دست در دست یکدیگر به مقاومت رسیدیم و همچنان صدای ایران جاودانمان را از تریبون‌های پرمخاطب رادیوهای سراسری و رادیوهای تاثیرگذار استانی و محلی، درکنار امواج خروشان صدای ملت قهرمانمان در داخل و از طریق رادیوهای برون مرزی به زبان‌های عربی، انگلیسی، روسی، ترکی استانبولی، فرانسه، آلمانی، فارسی دری و... به گوش ایرانیان و جهانیان رساندیم و شبکه‌های اینترنتی ایرانصدا، طبیعت و آفتاب در این مسیر ما را همراهی کردند. این داستان زندگی شیرین و جذاب رادیویی، همچنان ادامه دارد و دیروزی‌ها را به امروزی‌ها و امروزی‌ها را به فردایی‌ها پیوند می‌دهد. هنوز و همچنان قصه‌های شب رادیو، بازی‌ها و شوخی‌های بر و بچه‌های جمعه رادیو و خاطره بازی‌های رادیویی در مناسبت‌ها و یادواره‌های شهدا و حماسه‌های دفاع مقدس و انقلاب اسلامی، در یادهای شنوندگان پر و پا قرص رادیوهای جمهوری اسلامی ایران زنده است و نسل‌هایی که از کودکی تا ایام نوجوانی و جوانی و میانسالی با رادیو زندگی کرده و رشد و تکامل یافته اند، از رادیوها و شبکه‌های متنوع رادیو، سخن‌ها و قصه‌ها و خاطره‌ها دارند. روزگاری بود که رادیو هنوز جوان بود و کشورکم جمعیت و اکنون که ملت پر اولاد شده و جمعیت ایران چند میلیونی، صدای جمهوری اسلامی، خانواده خود را گسترش داده و برای پاسخ به نیازها، سلیقه‌ها و خواست‌های قشرهای مختلف، رادیوها و برنامه‌های مناسب، فاخر و بهینه تهیه و تدارک دیده که رضایت و همراهی ملی، نشانگر پیوند ملی با رادیوی کشور است و این مودت و همگامی و همسویی همچنان ادامه دارد. سالروز تولد با شکوه رادیوی دوست‌داشتنی جمهوری اسلامی ایران را به تمام ایرانیان، مدیران، تهیه‌کنندگان، هنرمندان، برنامه‌سازان، مجریان و دست‌اندرکاران صدای ملت ایران، شاد باش می‌گوییم. یاشاسین رادیو و زنده باد پرچمداران رادیویی کشور.

گفت‌وگوی «جام جم» با رادیویی‌ها به مناسبت ورود

جوانی که پیر نش

فاطمه عودباشی
زینب علیپور طهرانی
گروه رسانه

شاید به تصور برخی‌ها، رادیو رسانه‌ای ساده است ولی با گرفتن یک موج در همین رسانه سا مختلف، صداهایی که خاطرات زیبایی را در ذهن زنده می‌کنند. درباره این خاطرات می‌توان س با هم مرور کنیم و ورق بزنیم، آن‌وقت است که به داستان شیرین و هیجان‌انگیزی می‌رسیم

مردم از دیدن چنین ابزاری چقدر متعجب بودند و برایشان جالب بود که چطور از چنین ابزاری صداهای متفاوت شنی وسیله عجیب و غریب در ایران مطرح بود، زیرا رادیو در آن زمان وسیله گرانی محسوب شده و از کشورهای مختلف وارد ا اگر کسی می‌خواست رادیو بخرد باید برای این وسیله جواز هم تهیه می‌کرد؛ به همین دلیل هزینه بسیار زیاد رادیو با رسانه داشته باشند، برای همین وقتی صاحب خانه‌ای می‌توانست رادیو بخرد، هم‌محله‌ای‌ها راهی خانه او شده، با البته هزینه رادیو زیاد بود اما به مرور زمان رادیو در ایران به قیمت مناسبی رسید و راهی همه خانه‌ها شد. اکنون ا رسیده‌است. به همین دلیل در قالب پرونده‌ای به مناسبت تولد این رسانه مستطیل‌شکل که امروز حتی در گوشی‌ه رادیویی‌ها به صحبت نشسته‌ایم.

بیراه نگفته‌ایم که هنوز هم رادیو در سپهر رسانه همچنان می‌درخشد. گرچه برخی در سال‌های قبل معتقد بودند که رادیو عمرش به پایان رسیده اما حضور پرقدرت رادیو در بحران‌های مختلف نشان داده که هنوز عمر این رسانه به ایستگاه پایانی نرسیده و هنوز هم جایگاه مهمی دارد. این رسانه امروز برای خودش صاحب شبکه‌های سراسری و تخصصی شده‌است. این رسانه بی‌ادعا در کشور ما به‌ویژه در سال‌های جنگ و در بحران‌هایی همچون سیل، زلزله و... نقش موثری داشته و همچنان این نقش را بر عهده دارد.

مردم در برنامه‌های رادیو دخیل شوند

بهروز رضوی یکی از گویندگان باسابقه رادیو و از پیشکسوتان عرصه دوبلاژ است که همکاری‌اش را با رادیو را از سال ۱۳۴۷ آغاز کرده‌است. او در طول این سال‌ها با شبکه‌های مختلف رادیویی همکاری داشته و برنامه‌های پرشنونده‌ای را هم اجرا کرده‌است. او لحن و صدای خاصی دارد و از همین رو هر کسی که یک بار صدایش را شنیده باشد، همیشه به خاطر می‌سپارد.

وی درباره سالروز رادیو به جام‌جم می‌گوید: من معمولا به صورت پراکنده با همه شبکه‌های رادیویی همکاری داشتم. اما از آنجا که گویندگی برنامه‌های بسیاری را برعهده دارم، نام برنامه‌ها در خاطرم نمی‌ماند. من اغلب برنامه‌هایی را که در رادیو داشتم دوست دارم. این را همه می‌دانند که من همیشه رادیو را به تلویزیون ترجیح داده‌ام با وجودی که دعوت‌های زیادی هم برای کار در تلویزیون داشتم اما به ندرت کار تلویزیونی کرده‌ام. چون احساسی که در این رسانه دارم و ارتباط صمیمانه‌ای که با شنونده‌های رادیو دارم، باعث می‌شود که همچنان با وجود هر شرایطی کار در رادیو را بیشتر دوست داشته باشم.

رضوی در ادامه درباره برنامه‌های شبکه‌های رادیویی عنوان می‌کند: من اغلب برنامه‌های رادیو را در ماشین گوش می‌کنم. چون رادیو جزو علایق من است و من سال‌های بسیاری از زندگی‌ام را صرف این کار کرده‌ام و به نوعی رادیو خانه‌ام محسوب می‌شود. از این رو رادیو یکی از رسانه‌های مورد علاقه من است. چون رسانه صمیمانه و راحت و قابل دسترسی است.

این گوینده در پاسخ به این سؤال که جای چه برنامه‌ای در شبکه‌های رادیویی خالی است و چه برنامه‌ای باید بیشتر تقویت شود، می‌افزاید: پاسخی که به سؤال شما می‌دهم صرفا مربوط به یک شبکه نیست و شامل همه شبکه‌های رادیویی می‌شود. فکر می‌کنم رادیو هر چقدر تعاملش را با مخاطب بیشتر کند و مردم را به نوعی در برنامه‌هایش دخیل کند، به مردم نزدیک‌تر می‌شود. اصولا رسانه‌ای پویاست که همواره با مخاطبانش تعامل داشته باشد.

در خانه هم رادیو گوش می‌کنم

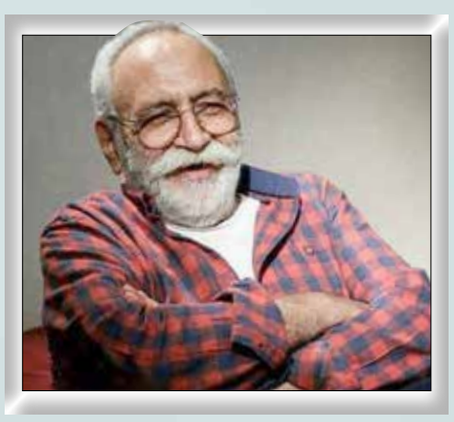
در ذهنم خاطره عذرا وکیلی را جست‌وجو می‌کنم. بچه که بودم رادیو را با صدای او می‌شناختم. یادم می‌آید صبح‌ها با عشق به برنامه «سلام کوچولو» از خواب بیدار می‌شدم و دست و صورت نشسته و بی‌توجه به مادر که برای خوردن صبحانه صدایم می‌کرد، رادیو را روشن می‌کردم و برنامه را گوش می‌دادم و چه شیرین بود این لحظات. شب هم به عشق برنامه «شب‌بخیر کوچولو» با آن ترانه ماندگارش و قصه شیرینی که مریم نشیبا تعریف می‌کرد، می‌خوابیدم. این خاطره خوب در ذهن تک‌تک‌مان است، خاطراتی که برای‌مان شیرین است و ماندگار. طبیعی است عشق عذرا وکیلی به رادیو باعث شد برنامه سلام کوچولو ۵۰ سال زنده باشد.

وکیلی درباره ورودش به رادیو به جام‌جم می‌گوید: من از زمانی که دانش‌آموز بودم به واسطه علاقه‌ای که به رادیو داشتم، فعالیتم را در این رسانه با برنامه جوانان شروع کردم و از سال ۱۳۴۷ در حالی که ۱۸ سالم بود به صورت رسمی با رادیو همکاری کردم. با وجود این‌که چند دهه است که با رادیو همکاری داشتم اما همان شور و علاقه را به رادیو دارم. راستش سه دخترم قبل از تولدشان هم در رادیو بودند، حتی دوران بارداری من در رادیو بود. دختر سومم که علاقه بیشتری به رادیو داشت به عنوان برنامه‌ساز در این رسانه کار می‌کند ولی فرزندان دیگرم علاقه‌ای نداشتند. ضمن این که من هرگز کار در رادیو را به آنها تحمیل نکردم و بر اساس علایق خود شغل‌شان را انتخاب کردند.

عذرا وکیلی ادامه می‌دهد: باید به این موضوع تاکید کنم که رادیو مثل فرزندم است. مگر می‌شود کسی نسبت به بچه‌اش بی‌تفاوت باشد؟! هر چه سن بچه بالاتر می‌رود، وابستگی و علاقه هم بیشتر می‌شود. از این که هر روز می‌بینم نسل‌های جدید با ایده‌های خلاقانه برنامه‌های جذاب رادیویی تهیه می‌کنند، خوشحال می‌شوم و این نشان می‌دهد رادیو زنده است. این گوینده و تهیه‌کننده قدیمی رادیو با اشاره به این که همیشه در خانه هم رادیو گوش می‌دهد، عنوان می‌کند: من یک رادیو در آشپزخانه دارم و زمان‌هایی که مشغول انجام کار خانه هستم، روشن است و به برنامه‌های آن گوش می‌دهم. وقتی مشغول رانندگی هستم و از خودروها صدای رادیو را می‌شنوم، انرژی می‌گیرم و با خودم می‌گویم رادیو هنوز هم مخاطب خودش را دارد.

رادیو هرگز برایم پیر نمی‌شود

فریبرز گلبن، از تهیه‌کنندگان پیشکسوت رادیوست و تا به امروز تهیه‌کنندگی برنامه‌های مختلفی را در رادیو بر عهده داشته‌است. از برنامه‌های او می‌توان به جمعه من، چه فرصتی و چه شبی و ... اشاره کرد. نکته قابل تامل این است که با وجود این که او پیشکسوت این رسانه است اما همچنان با علاقه برای جوانان برنامه‌سازی می‌کند و برنامه‌هایش با استقبال مخاطبان روبه‌رو می‌شود.

وی سال ۱۳۴۸ وارد رادیو شد که در آن زمان ۱۹ سال بیشتر نداشت. وی درباره حضورش در رادیو عنوان می‌کند: رادیو همیشه برای من جوان می‌ماند و هرگز پیر نمی‌شود. من با رادیو زندگی کرده و کار می‌کنم. همه چیز ما رادیویی‌ها رادیوست.

وی که بیش از پنج دهه است در رادیو کار می‌کند، تصریح می‌کند: هر روز با شور و علاقه در رادیو کار می‌کنم. مگر می‌شود در رادیو کار کرد و بی‌انگیزه بود. البته در آن زمان این طور نبود که سریع وارد استودیو شویم؛ باید کارآموزی می‌کردیم. ابتدا در دوره‌های کارآموزی تهیه‌کنندگی رادیو شرکت کردم و بعد از گرفتن لیسانس، تهیه‌کنندگی برنامه‌های مختلفی را بر عهده گرفتم. اعتقاد دارم هر برنامه‌ای که برای مخاطب تهیه می‌کنیم، باید ویژه باشد. تا به امروز هم برنامه‌های متنوعی کار کرده‌ام. گلبن در پاسخ به این پرسش که چرا همیشه برای جوانان برنامه‌سازی می‌کنید، توضیح می‌دهد: به دلیل این که من احساس مسن‌بودن ندارم حس می‌کنم جوان هستم و باید برای جوانان کار کنم. جامعه ما جوان است و از ایده‌های نو استقبال می‌کند. من هم از طرح‌های خوب استفاده می‌کنم و تلاش دارم برنامه‌هایی متنوع برای آنها تهیه کنم. از سوی دیگر خلاقیت و نوآوری حرف اول را در رادیو می‌زند.

این تهیه‌کننده با اشاره به این که مردم رسانه گرم و صمیمی رادیو را دوست دارند، می‌گوید: امیدوارم همیشه این رسانه بین مردم گرم بماند. وی درباره این که چه زمانی بازنشسته می‌شود، بیان می‌کند: هیچ وقت نمی‌شود این را از یک نقاش، نویسنده یا هنرمند پرسید که سن بازنشستگی چه زمانی است.

هنوز هم بهترین است

هادی عامل، از گزارشگران حرفه‌ای ورزش کشتی است. او ثانیه به ثانیه مسابقات کشتی را آن قدر با هیجان گزارش می‌کند که نفس‌ها در سینه حبس می‌شود. درضمن بسیاری از ایرانی‌ها با صدای این گزارشگر یاد گرفته‌اند باراندار، فن کمر، زیرگیری و... چیست و چه امتیازی دارد.

عامل با اصطلاحات خودساخته‌اش به استقبال شیرمردان ایرانی می‌رود و جملاتش را این گونه می‌سازد: «دلاورمردی از خطه پهلوان‌خیز(یکی از نقاط ایران)، بزرگی می‌کنه در آوردگاه المپیک، یک امتیاز شیرین و دلچسب رو برای ما به ارمغان میاره، دستان پرتوان کشتی‌گیر ما روی حریف کار می‌کنه، چغر بد بدن، سالن را به غوغاکده‌ای تبدیل می‌کند، کشتی‌بلد، شیر

نوستالژی

رویدادهای ماندگار با رادیو

رادیو به‌واسطه تبدیل‌شدن به یک رسانه سنتی در میان مخاطبان، توانسته خاطرات بسیاری را برای آنها رقم بزند. رویدادهای بسیاری بوده که اولین‌بار از طریق رادیو اعلام شده و توانسته ارتباط میان مخاطبان و این رسانه را قوی‌تر کند. یکی از این رویدادها، آزادسازی خرمشهر بود که در همان ابتدا با همان صدای ماندگار به اطلاع مخاطبان رسید. گوینده رادیو وقتی عنوان «شنوندگان عزیز توجه فرمایید» را می‌گفت، مخاطبان رادیو در انتظار اعلام یک خبر خاص بودند و پای آن می‌نشستند تا در جریان اتفاق تازه قرار گیرند. رادیو با همین رویدادها توانست رسانه مخاطب‌پسند باقی بماند.

کیوآرکد را اسکن کنید

جعبه صدا

یک برنامه خاطره‌انگیز

یکی از قدیمی‌ترین، خاطره‌انگیزترین و پرمخاطب‌ترین برنامه‌های رادیو ایران برنامه «قصه ظهر جمعه» است که از سال ۱۳۱۹ تا به امروز ادامه دارد. برنامه‌ای که نسل‌های مختلفی با آن خاطره دارند و در دوره‌ای هم بعد از «صبح جمعه با شما» دومین برنامه پرشنونده رادیو شد. این برنامه به فاصله یک هفته از آغاز پخش اخبار رادیو ایران پخش شد و گویندگان بسیاری تا به امروز با این برنامه همکاری کرده‌اند. نام‌هایی که برخی از آنها امروز به خاطره‌ها پیوسته‌اند. اما محمدرضا سرشار (رهگذر) بیش از سه دهه گویندگی آن را برعهده داشت و هنوز هم برای خیلی‌ها صدا و نام او یادآور برنامه «قصه ظهر جمعه» است. او این اواخر هم راوی مجموعه «مستوران» بود و بسیاری از مخاطبان به خاطر یادآوری خاطرات خوشی که با او و صدایش داشتند، بیننده این مجموعه بودند. یکی از نکات مهمی که درباره این برنامه می‌توان گفت این بود که فقط علاقه‌مندان به قصه و داستان شنونده آن نبودند. بلکه دایره مخاطبانش بسیار گسترده بود و می‌توان گفت اغلب شنونده‌ها را شامل می‌شد. اصولا قصه‌گویی در رادیو از ژانرهای مورد علاقه بسیاری از مخاطبان است که در شبکه‌های مختلف روی موج می‌رود.

کیوآرکد را اسکن کنید

پنجره

بانوی قصه‌گو

«شب‌بخیر کوچولو» یکی از قدیمی‌ترین و خاطره‌انگیزترین برنامه‌های رادیو ایران ویژه کودکان است که البته کودکان چند دهه با آن خاطره دارند. کمتر کسی را می‌توانید پیدا کنید که شنونده این برنامه در کودکی نبوده است. آن هم با صدای مریم نشیبا و تیتراژ انتهایی که هنوز هم می‌توان با شنیدن نام برنامه آن را در ذهن تداعی کرد. آن هم در شرایطی که کمتر تیتراژ رادیویی می‌توانست تا این حد ماندگار شود. شعر آن را مصطفی رحماندوست نوشته بود و بچه‌ها پس از شنیدن قصه با این تیتراژ «لالایی» به خواب می‌رفتند. کودکان دهه‌های گذشته با این برنامه و صدای مریم نشیبا خاطرات بسیاری دارند. همان گوینده‌ای که قصه‌های شیرینی را برای ما تعریف می‌کرد و در انتها هم به بچه‌ها شب‌بخیر می‌گفت و می‌خواست که آنها زود بخوابند. این برنامه قدمتی بیش از سه دهه دارد و هنوز هم با نسل‌های مختلفی ارتباط برقرار می‌کند.

کیوآرکد را اسکن کنید